

“ಬಡವರಿಗೆ ರವಷ್ಟು ಕಮ್ಮಿ ಇತೆ, ಸಾವಾರಿಗೆ ರವಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಇತೆ.”

“(బాటలి ముడ్చుట తేదు నీరు కుడిదరు) అగ్గి పరవాగిల్ల, జమీనల్లి సామాన్సువాగి పను బెట్టి హాక్కిరా.”

“ಎಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ತಗಿರಿ ಸಾ, ಮಳೆ ಬಂದ್ದೇ ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲಿದೆ ಬೇಕು.”

“ಸರಿಯಮ್ಮಾ, ಮಣಿ ಬಂದೆ ಏನೊ ಹಾಕಿರೋ.”

“ಅವರವರಿಗೆ ಪನೇನ್ನ ಬೆಕ್ಕೋ ಅದು ಬೆಳಕಮ್ಮರೆ, ಕೆಲವುರು ರಾಗಿ, ಇನ್ನೊ ಕೆಲವುರು ಕಡ್ಡೆ ಕಾಯಿ.”

“ಅದೇ ಕಣಮು, ರಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಜನ, ಕಡೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಹಾಕೀರೋ.”

“ನೀರಾವರಿ ಇರ್ಯಾರು ರಾಗಿ ಹಾಕರೆ. ದಿನೆ ಜಮೀನಿಗೆ ಕಡೆ ಕಾಯ್ ಹಾಕರೆ.”

ಸಬೆಯಲ್ಲಿ ಗುಜು ಗುಜು ಅರಂಭವಾಯಿತು. ಸೇನ್ಸ್‌ಸ್ ಮಾಡುವಾಗೆ ಬಿಟ್ಟಿ, ಶುಗರ್‌ನೀ ಸರ್ನೇ ಪ್ರಿದುವ ಮತ್ತು ಶೈಲಿದ್ವರ್ಪ, ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸ ಬರುವದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಿಬಿಟ್ಟರು.

“ಬಡವರಿಗೆ ಪನಾರ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ ಸಾ, ಇವ್ವುಕೊಂದು ವಿಸ್ತೃತ ಕೇಳಿದ್ದು” ಎಂದಿತು
ಪ್ರಾಲ್ಕೆ.

ବରୁତ୍ତିଦ୍ଵାରା କିମ୍ପନ୍ତିରେ ହଲ୍ଲା କିମ୍ବା ଯତନ ମୂଳକ ତଡ଼ିମୁଖୀଙ୍କିଂ ଆଜ, “ହେତ୍ତାଫୀଶିଗେ ତିଥିମୁହଁରଦାରୀ” ହେଉ ତିରିଗିମ୍ବା ନେଇଦରତ୍ୟ ହେଉଥିବାକୁ ଦେଖିବାରୁ.

ಅಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಅತ ಕಾಂಟುಕ್ಕೊಷಾಮೀರ್ಗೋ (ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ) ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಿ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ತನಗೇ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಪುಲ್ಲಕ್ಕೆ ಉಣಿನಿಂದ ಒಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ବରେ ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବିତଗ୍ରେ ଅଲ୍ଲ. ତମୁ ମନେଯିଲ୍ଲିଦ୍ଧ ଏମ୍ବେ ପଡ଼େ, ହେଉରି କରାଗଲୁ, କୁରି ପଡ଼ି, କୋଣେ ନାହିଁ କୁଣିଯୋଂଦିଗୁବୁ ସାରିଜାଗି ମାତାଦୁତ୍ତିଦ୍ଧଳୁ ପୁଲକୁ. ହୋବରୁ ଧାଇଁଠ ନୋହିଦରେ ଯାରୋଂଦିଗେଲା ମାତାଦୁତ୍ତିଦ୍ଧାଳେ ଏବଂ ଭୂମିକି ମୁକ୍ତାମୁକ୍ତା ନୋଦୁତ୍ତିଦ୍ଧାଳେ ଦରୁ.

నమ్మ బావి తుసు ఇళజారాగిత్తు. అల్లిగే ఒందు సల తన్న ఎమ్మెయిన్న నీరు కుడిసలు ఒందశ్శ. అదు బావియ ఇళజారు నోడి ఇళయలు కిందేటు హాకి హగ్గ హింద్చుకొల్పితు. “అగ్గశేలి, నోడా నిన్న పేగ్న, అల్లేనో దేపు కుంట్టా, సుష్మే ఇళిదు నీరు కుడి” ఎందు సమాధానవాగి హోబిస్తు మోలే క్యూపాడించు. ఆదరూ ఎమ్మే ఘోయ సాలదే కోంటు అల్లరాకిపితు. పుల్లుక్కన వాయ్సు జోరాయితు. “యాకమనీ ఇప్పత్తు హింగాడ్తూ ఇధియా, భక్తిలింద మేవో తిందు నోరా కుడిలీల్లా అంద్రె హోట్టె గతి ఏనాగన, కుడియో తిగద మ్యాలో బిర బరంగో నాలకో బిగిలో” అంత హగ్గ మదిచేకొండు హింభాగద మోలే ఒందేటు హాకాదశ్శ. ఒడతిగే సిట్టు ఒందిరువుదన్న ఖిచితపదిచేకొండ ఎమ్మే నిధానవాగి ఇళిదు నీరు కుడియితు.